

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2022/4312

A2022/4312

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM
Beslissing van 23 mei 2023 naar aanleiding van de klacht van:

A,

wonende te B, klager,
tegen

C,

GZ-psycholoog, werkzaam te D,
verweerder, hierna ook: de gz-psycholoog,
gemachtigde: mr. M.E.M. van Eeden, werkzaam te Utrecht.

1. De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 30 mei 2022;
- het aanvullende klaagschrift met de bijlagen;
- het verweerschrift.

De partijen hebben de gelegenheid gekregen om onder leiding van een secretaris van het college in gesprek te gaan (mondeling vooronderzoek). Daarvan hebben zij geen gebruik gemaakt. Het college heeft de klacht op basis van de stukken beoordeeld.

2. Wat houdt de klacht in?

Klager heeft vrij onsamenhangende brieven geschreven, waarin hij onder meer klaagt over zijn

(gedwongen) behandeling in een penitentiair psychiatrisch centrum na een voorwaardelijk

strafrechtelijke veroordeling op 11 maart 2021 (en een besluit tot zorgmachtiging).

Klager

beschrijft¹ dat hij in oktober 2020 (zo begrijpt het college) in het E, (zo begrijpt het college)

door de gz-psycholoog bij de nek werd gegrepen en in een isoleercel werd geduwd.

Vervolgens werd

hij gedwongen geïnjecteerd door de gz-psycholoog. Hem is dwangmedicatie toegediend.

3. Wat is het verweer?

De gz-psycholoog weet niet wat hem wordt verweten. Vermoedelijk is klager de naam van de

gz-psycholoog te weten gekomen vanwege zijn werkzaamheden bij het F. Tijdens een voorgeleiding voor

de rechter-commissaris strafzaken wordt er bij het F, een plaatsingsadvies gevraagd voor een verdachte die speciale zorg nodig heeft (indien de officier van justitie daartoe

aanleiding ziet). Verweerder heeft destijds op basis van de aanwezige stukken geadviseerd om klager in een E, te plaatsen en heeft klager niet gezien of gesproken. Zijn advies heeft de gz-psycholoog ondertekend met zijn naam en functie. De gz- psycholoog is nimmer werkzaam geweest in E, en bovendien is de gz-psycholoog niet bevoegd en bekwaam om dwangmedicatie toe te dienen. De gz-psycholoog meent dat sprake is van persoonsverwarring.

4. Wat zijn de overwegingen van het college?

4.1 Het college komt tot de conclusie dat de klacht niet slaagt en dat de gz-psycholoog niet

tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Het college licht dat als volgt toe.

4.2 Klager is in 2020-2021 beoordeeld door verschillende hulpverleners in het kader van acute psychiatrische zorg na enige incidenten (onder andere mishandeling) die klager heeft veroorzaakt.

In zijn klaagschrift en in de bijlagen beschrijft hij de gang van zaken destijds en vermeldt

verschillende namen van hulpverleners, waaronder ook de naam van de gz-psycholoog.

4.3 Het college kan jegens de gz-psycholoog geen (duidelijke) klacht halen uit de stukken van

klager. Met de gz-psycholoog meent ook het college dat er vermoedelijk sprake is van

persoonsverwarring nu de gz-psycholoog nimmer werkzaam is geweest in het E, en nu een gz-psycholoog

ook niet bevoegd is tot het (laten) toedienen van dwangmedicatie. Dat de gz-psycholoog dit gedaan

zou hebben volgt ook niet uit de stukken.

4.4 De conclusie is dat klager zijn verwijten jegens de gz-psycholoog niet voldoende heeft

onderbouwd en dat de klacht als kennelijk ongegrond wordt beoordeeld.

5. De beslissing

De klacht is kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 23 mei 2023 door R.A. Dozy, voorzitter, E. Pans, lid-jurist,

M.J.E. Lemmens, M.D. Mostert-Uijterwijk en G.G.A. Schuitemaker, leden-beroepsgenoten,

bijgestaan door E.A. Weiland, secretaris.